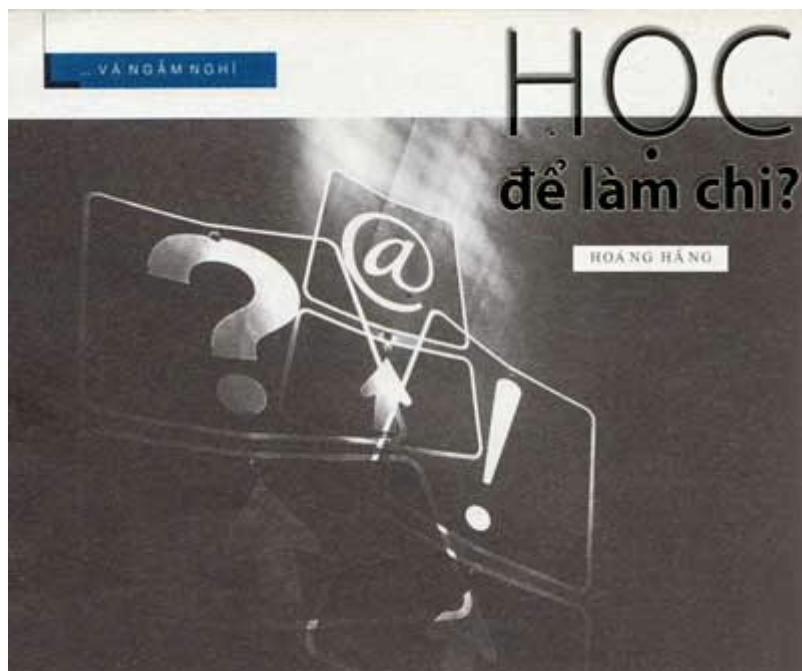

Học để làm chi?

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 29 Tháng 10 2014 05:56

"Buổi, học để làm chi?"

"Hơn đến sách là y như buổi..."

Cậu con trai út của tôi lại lên lên câu ca dao cũ mà thơng bé tình cũ để c để c trong mọt quy n v cũ của tôi khi vài năm tr c đ n đ p sách v đ s a nhà phát hi n đ c. Nh ng trong câu ca dao này, "bu n/" mà Huy C n đã dùng:

*Hôm nay tr i nh lên cao
Tôi bu n, không hi u vì sao tôi bu n.*

T "bu n" c cu i câu ca dao trên đ ng nghĩa v i nh ng t "bu n" trong bài đ ng dao sau:

*Em tôi bu n ng bu n nghề
Bu n ăn c m n p, cháo kê, th t gà,
Bu n ăn cái tr ng ba ba.
Bu n ăn c m n p, th t gà, cháo kê...*

Đây "buồn" không phải là một tính từ trạng thái cho một tâm trạng không vui, từ "buồn" này không thể phát triển thành một danh từ như "nỗi buồn" để nói đến tình trạng tâm lý tiêu cực, thi u vọng sự phồn thịnh, hào hùng. Buồn trong những câu ca dao và điệu dao dòn trên có thể coi là một trạng thái hay một điệu trạng thái, nói đến một tình cảm vô thức, một nhu cầu buồn năng, một điều gì đó mà cần thể đòi hỏi một cách điệu, nó là một phương ngữ miền Bắc, điệu nghĩa với một phương ngữ miền Nam là từ "mơ". Ta có những từ kép như buồn cười, buồn ngủ, và (xin lỗi vì quá trăn trăn) buồn...(!).

Nghe thấy bé nghe ngao câu ca dao "buồn", bà nói nó lên tiếng: "Hồ C là để làm gì? còn làm gì nữa? Nếu buồn ngủ thì phải biết tắt đèn các cô ngày xưa, cắt tóc treo ngược lên trính nhà, mới khi ngủ gật, đầu gối phải thì tóc búi giờ tóc lên làm đau đầu là phải tỉnh dậy mà đi c sách".

Thấy bé đi đi tài: "Cháu nghe nói ngày xưa mẹ dù là lý do ch như ông c ngoi cháu nghèo lắm, không có đi u ki n cho bà đi học, phải không bà?".

Bà c không ng v c gì, hào hùng k l : " , ông ngoi c a b này tuy là phó lý trong làng, nhưng bà là con c có đông ch em nên c không có đi u ki n cho bà đi học. Còn như em c a bà thì đi u đ c đi học c . Th cho nên ch riêng bà m i không bi t ch , có cái th nào cũng phải như các cháu đ c cho mà nghe, th m i kh đ y, cháu có bi t không?".

Thấy bé gài b y: "Vâng, lúc ông n i cháu còn, cháu v n nghe ông n i cháu nói r ng ông ch đi làm ki m ti n, còn bà m i lo cho bác cháu, b cháu và các cô chú cháu ăn học đ n n i đ n ch n, phải không bà?".

Bà c ti n đ n đ n cái b y c a th ng bé: "Ch còn gì n a cháu. Ông n i mà ch bi t đi làm đem ti n v cho bà. Nhà m i chuy n bà phải lo toan, tính toán. Các con c a bà chúng nó mu n h c gì bà cũng chi u, mà ch ng bi t sao, như tr i, chúng nó ham học th , cái gì cũng đòi học. Nào đàn nào v , nào Anh văn Pháp văn l i còn Đ c ng Hoa ng . Th như ng bà v n phải cân đ i thu chi m i ki m ra ti n cho chúng nó học ch . Cũng như th mà chúng nó nên ng i c đ y, cháu . Đ n ngay như cô út c a mà, nó l n lên trong lúc khó khăn nh t sau năm 1975, mà nó cũng là cô giáo Anh văn đ y ch , có kém c nh ai đâu. Ch ti c là nó m t s m, c kh ... Cũng may mà nó ch a có ch ng có con...".

Học để làm chi?

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 29 Tháng 10 2014 05:56

Thằng bé vùi vàng giết cái bà y mà nó đã giăng: "Đấy, bà thày chớ a, bà không được đi học, mà bà dạy dỗ các con của bà nên ngoan. Bà phải làm ngoan mới dạy dỗ các con của bà làm ngoan được chứ! Thế thì có phải, phải học mới làm ngoan được đâu. Bà bỏ học để làm ngoan là không đúng!".

Bà cũng ngạc nhiên ra, rồi bà mừng yêu thằng cháu: "Tiên sư nhà anh! Lạ biết chừng nào cái thói bướng bỉnh của thằng bé anh!".

Thằng bé tiếp tục nói thêm: "Cách đây ít lâu, cháu có được báo cho bà nghe, có cái tin có ông kiện trúc sào nào đó ghen tị ông mà giết vợ rồi phải bỏ đi tù. Bà còn bỏ ông ta hành nhử thế mà chúng ra con ngoan. Vậy thì chớ a chớ học mà đã làm ngoan được".

Bà cũng chớ ngớ: "Tôi chết, không biết được cái lý luận của anh. Nhưng cũng phải học thì mới có cái cần câu cơm, mới biết làm việc, mới kiếm được tiền nuôi thân anh, mai kia lấy vợ có con còn nuôi vợ nuôi con anh nữa".

Thằng bé lại chuyển đề tài: "Bà nhớ, cô út của cháu lên lên trong lúc khó khăn, học hành chúng bỏ học các anh của cô ấy. Thế mà cũng có bằng cấp nhân, cũng đi dạy tiểu học Anh. Nhưng rồi chúng kiếm được bao nhiêu tiền nên chớ a dám lấy chúng sinh con. Đến khi bố bệnh thì bác C và chú T phải gọi tiền nong ngoài vợ trẻ bệnh. Chớ là cô ấy buồn nên mới mất sớm".

Nghe cháu nói như thế nên đưa con gái mới sớm chớ a kíp có chúng có con, bà cũng sụt sùi: "Ồ! Lúc ấy đang thi bao cấp, chớ còn mất mình cô Út mà đi học, nó khó thật đấy. Thế mà nó cũng chỉ thú học hành, bao nhiêu bận không được vào đi học chớ vì lý do chớ mà rồi nó cũng xong được cái bằng cấp nhân. Vậy mà khi đi dạy học, có kiếm được bao nhiêu tiền đâu. Lạ lùng ba cục ba đống, lại còn nhúng đêm thức trông soạn giáo án, chớ m đi m. Lại còn học hành. Vì thế mà nó bỏ bệnh. Các bác các chú mày gọi tiền nong cho bà, bà phải dành dụm chớ a bệnh cho nó. Thế mà trẻ cũng không cho nó sống thêm năm nữa và bà...".

Thằng bé gài một cái bà y khác: "Hôm nay, có cái chú gì ngoài Bắc mới vào, gọi ông nói cháu bằng bác. Nghe nói chú ấy giàu lắm, bà nhớ?".

Viết bởi Administrator
Thứ 7, 29 Tháng 10 2014 05:56

4 / 7

Hồ C đã làm chi?

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 29 Tháng 10 2014 05:56

Thằng bé bắt đầu đưa ra một cái nút thông lòng. Nó giở vớ hỏi: "Bà ơi, bà có biết vớ chúng cái nhà bán thịt chó có cái quán ở đâu không mà sống trong cái nhà to đùng cuối xóm này không?".

Bà cười hỏi ngược nhiên thấy thằng bé đang nói vớ bớ nó hỏi hỏi vớ nhà bán thịt chó, hình như bà cũng hỏi ngược vớ c, rồi nó lại giở qu. Nhưng bà cũng trả lời: "Ồ, bà biết chứ. Gia đình ở đây lâu rồi mà lại. Mẹ vớ thì cứ leo lên với khách để lấy tiền. Nhưng mà quân ở đây xớ vớ ngược ăn ngược làm cũng bực lém. Năm ngoái bà nghe nói có đứa con gái ở ngoài quê vào làm thuê là đánh rồi, để vớ một cái nệm rồi u quý mà mẹ vớ để nó nát cả tay, rồi nhốt nó trong nhà, bớ mẹ nó phải vào xin mãi, chuốc bớ ng tợn, mẹ đem đứa con bé vớ. Còn lão chúng thì để để c con thuổng, nhưng mà uy quyền lém đấy".

Thằng bé lòng yên chí nghe bà cười nói để mẹ trả lời: "Trời đây mấy tháng, chấy có đi đám cưới thì em út của lão chúng quán. Bớ cháu cũng có đi đám cưới ở đây, bà có biết không?".

Bà cười thằng thằng trả lời: "Cái thằng này. Mà làm như bà đi đâu xa ở chẳng. Thằng ở có lúc học với bà mày, lại là hàng xóm láng giềng, nên nó mẹ mẹ bà mày đi đám cưới, chứ bà mày có qua lại với nhà ở đâu. Hôm nay đứa thiếp mẹ đi đám cưới, bớ cháu đã bắn khoăn mãi không biết có nên đi hay không. Chính bà khuyên bớ cháu phải đi kẻo hàng xóm láng giềng ngược ta nghĩ mình cao cẩu bớ c bớ c".

Thằng bé giở vớ: "Thà bà? Hôm ở y, cháu nghĩ ngược gần bên bàn bớ cháu. Bớ cháu ngược cùng bàn với tở dân phố, một cớ ngược ra như một chớ chuốc, ngược thì thu lại như mình con giở giun, chúng biết nói chuyện gì với ai. Cũng chúng ai muốn nói chuyện gì với ông ở y. Cho nên bớ cháu xin phép vớ sớm khi tiếp mẹ đi ra món thịt ba. Còn cái lão chúng quán thịt chó thì khi chê. Lão đi đến đâu cũng có cớ đám ngược bám theo. Lão kớ chuyện gì ngược ta cũng cớ bớ ra học cớ tìm ngược câu để khen. Có cớ khi ngược quanh quẩn mong đứa chớ hình với lão, kớ cớ một vài ngược mà cháu biết là viên chức ở phòng ngược quận ở đây, bà ở".

Bà cười cười khải: "Ồ, thôi cháu ở, thôi thôi nó thôi, phải biết nín như n thôi. Các cớ mình ngày xưa chớ bớ o, Vai mang túi bớ c kờ kờ, Nói quở y nói quá chúng nghe rờ m rờ m. Nó có tiền mà, làm gì chớ để ngược ta kính trọng".

Thằng bé với vàng kéo nút thông lòng: "Đấy thôi, bà nhé. Có phải cớ đi học cho hiểu biết như u

Học để làm chi?

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 29 Tháng 10 2014 05:56

Nguồn: <http://tapchivanhoaphatgiao.com/blog/tan-man/hoc-de-lam-chi.html>